

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 734

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 27 iulie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 257 din 20 aprilie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și (3) și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.....	2-4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
190. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate privind publicarea Listei unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în luna iulie 2021	5-6
3.874/C. — Ordin al ministrului justiției pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice pentru personalul din sistemul administrației penitenciare, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.415/C/2018.....	7-8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 31 din 17 mai 2021 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	9-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 257**

din 20 aprilie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și (3) și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și (3) și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Mihai Radan, Liubomir Mile Radan și Elena Radan în Dosarul nr. 1.492/59/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.380D/2018.

2. La apelul nominal răspunde avocatul Marius-Viorel Nedela, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, pentru autorii excepției. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, susținând că sintagmele „dacă este cazul” și „poate fi introdusă” sunt neclare și contravin prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 15 iunie 2010, pronunțată în Cauza *Mureșanu împotriva României*). Totodată, susține că Agenția Națională de Integritate nu poate să intervină într-un contract încheiat între alte părți.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, întrucât nu au legătură cu soluționarea cauzei, și respingerea ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 23 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.492/59/2015/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a prevederilor art. 22 alin. (2) și (3) și art. 23 alin. (2) din Legea nr. 176/2010. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurenții-pârâți Mihai Radan, Liubomir Mile Radan și Elena Radan în cadrul soluționării recursului declarat de autorii excepției împotriva Sentinței civile nr. 66/2016, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, prin care a fost admisă în parte acțiunea Agenției Naționale de Integritate și a fost constatată nulitatea absolută a contractului civil — contract individual de muncă între Mihai Radan și soția sa, Elena Radan, prin care aceasta a fost angajată în funcția de referent la Biroul parlamentar al deputatului Mihai Radan, și a fost respinsă acțiunea privind nulitatea absolută a contractelor individuale de muncă din 2004 și din 2008, prin care a fost angajat fiul său, Liubomir Mile Radan, în funcția de referent, respectiv șef cabinet la Biroul parlamentar al deputatului Mihai Radan.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia arată, în esență, că textele de lege criticate folosesc sintagme imprevizibile și interpretabile, care induc starea de arbitrar în situația introducerii unei acțiuni în anulare formulată de Agenția Națională de Integritate. Prin imprevizibilitatea și neclaritatea acestora, dispozițiile criticate contravin prevederilor invocate din Constituție și din Convenție, precum și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Astfel, sintagmele prevăzute de dispozițiile de lege criticate, precum „dacă este cazul” și „poate fi introdusă”, permit unei instituții — Agenția Națională de Integritate — să intervină ca parte în anularea unui contract de muncă încheiat între alte părți. Or, potrivit art. 32 alin. (1) din Codul de procedură civilă, calitate în cauză nu poate avea decât Camera Deputaților, ca angajator al recurenților. Se mai invocă prevederile art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, în sensul că, prin jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului nu a permis intervenția statului într-un drept al unei persoane private (Hotărârea din 15 iunie 2010, pronunțată în Cauza *Mureșanu împotriva României*).

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, deoarece textele de lege criticate respectă exigențele de calitate a legislației, respectiv de claritate, precizie și previzibilitate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor excepției prezent la ședința publică, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 22 alin. (2) și (3) și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 22 alin. (2) și (3): „(2) Dacă raportul de evaluare a conflictului de interese nu a fost contestat în termenul prevăzut la alin. (1) la instanța de contencios administrativ, Agenția sesizează, în termen de 6 luni, organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare, precum și, dacă este cazul, instanța de contencios administrativ, în vederea anulării actelor emise, adoptate sau întocmite cu încălcarea prevederilor legale privind conflictul de interese.

(3) Dacă raportul de evaluare a incompatibilității nu a fost contestat în termenul prevăzut la alin. (1) la instanța de contencios administrativ, Agenția sesizează în termen de 15 zile organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare; dacă este cazul, Agenția sesizează în termen de 6 luni instanța de contencios administrativ, în vederea anulării actelor emise, adoptate sau întocmite cu încălcarea prevederilor legale privind incompatibilitățile.”;

— Art. 23 alin. (2): „Acțiunea în constatarea nulității absolute a actelor juridice sau administrative încheiate cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese poate fi introdusă de Agenție chiar dacă persoana în cauză nu mai deține acea funcție.”

12. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, în componenta privind claritatea legii, în art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, referitor la dispozițiile art. 22 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, Curtea reține că acestea vizează ipoteza în care Agenția Națională de Integritate emite un raport de evaluare a incompatibilității. Or, în cauza în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate, Agenția Națională de Integritate nu a emis un raport de evaluare a incompatibilității, ci a emis un raport de evaluare a conflictului de interese și a solicitat instanței anularea tuturor actelor pe care persoana vizată le-a încheiat în stare de conflict de interese. Așadar, dispozițiile art. 22 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 nu au legătură cu soluționarea cauzei în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate. Întrucât, potrivit art. 29 alin. (1) teza finală din Legea nr. 47/1992, dispozițiile de lege

care formează obiect al excepției de neconstituționalitate trebuie să aibă legătură cu soluționarea cauzei, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 este inadmisibilă, urmând a fi respinsă ca atare.

14. Referitor la dispozițiile art. 22 alin. (2) și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, Curtea reține că acestea fac parte din secțiunea a 3-a — *Evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților* a capitolului I — *Proceduri în fața Agenției Naționale de Integritate* din titlul II — *Proceduri de asigurare a integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice* al Legii nr. 176/2010. Potrivit art. 22 din Legea nr. 176/2010, persoana care face obiectul evaluării poate contesta raportul de evaluare a conflictului de interese în termen de 15 zile de la primirea acestuia, la instanța de contencios administrativ. Dacă raportul de evaluare a conflictului de interese nu a fost contestat în termen, Agenția Națională de Integritate sesizează, în termen de 6 luni, organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare, iar, dacă este cazul, sesizează instanța de contencios administrativ, în vederea anulării actelor emise, adoptate sau întocmite cu încălcarea prevederilor legale privind conflictul de interese.

15. Curtea reține că autorii excepției susțin, în esență, că sintagma „dacă este cazul”, cuprinsă de art. 22 alin. (2), este neclară, deoarece creează starea de arbitrar în situația introducerii unei acțiuni în anulare formulată de Agenția Națională de Integritate, iar sintagma „poate fi introdusă”, cuprinsă de art. 23 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, permite unei instituții — Agenția Națională de Integritate — să intervină ca parte în anularea unui contract de muncă încheiat între alte părți.

16. Referitor la critica privind încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013).

17. Aplicând aceste considerente în cauză, Curtea reține că, potrivit textului de lege criticat — art. 22 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 —, dacă raportul de evaluare a conflictului de interese nu a fost contestat în termen, Agenția Națională de Integritate sesizează, dacă este cazul, instanța de contencios administrativ, în vederea anulării actelor emise cu încălcarea prevederilor legale privind conflictul de interese. Or, este evident că Agenția Națională de Integritate sesizează instanța de contencios administrativ cu o acțiune în anulare a actelor emise cu

încălcarea legii, doar când se pune problema existenței unor acte juridice emise, adoptate sau întocmite cu încălcarea prevederilor legale privind conflictul de interese. Singura care se pronunță asupra legalității acestor acte este instanța judecătorească, Agenția Națională de Integritate având doar un drept de sesizare a instanței judecătorești. Prin urmare, nu se poate reține că sintagma „*dacă este cazul*”, cuprinsă de art. 22 din Legea nr. 176/2010, este neclară sau că nu permite persoanelor interesate să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat.

18. Totodată, Curtea reține că sintagma „*poate fi introdusă*”, cuprinsă în dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, nu încalcă prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, fiind suficient de clară și precisă, din moment ce prevede că Agenția Națională de Integritate poate introduce acțiunea în constatarea nulității absolute a actelor juridice sau administrative încheiate cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese, chiar dacă persoana în cauză nu mai deține acea funcție, fiind evident că doar instanța judecătorească este cea care constată sau nu nulitatea absolută a actelor respective. Potrivit art. 23 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, în cazul unui conflict de interese, dacă au legătură cu situația de conflict de interese, toate actele juridice sau administrative încheiate direct sau prin persoane interpuse, cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese, sunt lovite de nulitate absolută.

19. Așadar, conferirea legitimității procesuale active a Agenției Naționale de Integritate prin posibilitatea de a solicita instanței judecătorești nulitatea absolută a actelor juridice sau administrative încheiate cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese este prevăzută de lege în considerarea rolului acestei instituții — de asigurare a integrității în

exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenire a corupției instituționale.

20. Referitor la critica privind încălcarea dreptului la un proces echitabil, consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea reține că, în jurisprudența sa constantă asupra dispozițiilor Legii nr. 176/2010 care reglementează organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate și activitatea inspectorilor de integritate, de exemplu, prin Decizia nr. 663 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 21 august 2012, sau Decizia nr. 309 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 4 august 2014, a constatat că Agenția Națională de Integritate desfășoară o activitate administrativă și că în competența acesteia nu intră soluționarea unor cazuri litigioase. Totodată, Agenția Națională de Integritate nu pronunță hotărâri investite cu autoritate de lucru judecat, ci întocmește rapoarte care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică a căror finalitate conferă dreptul de sesizare a instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități și instituții competente, în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege. Cu privire la măsurile prevăzute de lege în competența inspectorului de integritate, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 428 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 19 octombrie 2016, paragraful 17, că toate măsurile, inclusiv cele sancționatoare, ce pot fi dispuse de inspectorii de integritate pot fi contestate la instanțele judecătorești competente și că acestea reprezintă acte prin care se urmărește protejarea valorilor sociale și a principiilor legalității, obiectivității și imparțialității în exercitarea funcțiilor publice.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Mihai Radan, Liubomir Mile Radan și Elena Radan în Dosarul nr. 1.492/59/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 22 alin. (2) și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 aprilie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE

ORDIN

privind publicarea Listei unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în luna iulie 2021

Având în vedere:

- Referatul Serviciului juridic aprobat cu nr. 2.326 din 20 iulie 2021;
- dispozițiile art. 2 lit. e) și h), art. 6 lit. e), art. 9 alin. (2) și art. 13 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 185/2017 privind asigurarea calității în sistemul de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Ordinului președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 10/2018 privind aprobarea categoriilor de acreditare a unităților sanitare cu paturi aferente celui de al II-lea ciclu de acreditare, cu modificările și completările ulterioare,
- în temeiul art. 13 alin. (6) din Legea nr. 185/2017, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Listei unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în luna iulie 2021, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

p. Președintele Autorității Naționale de Management
al Calității în Sănătate,
Andrei-Cosmin David

LISTA
unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în luna iulie 2021

Nr. crt.	Denumirea unității sanitare cu paturi	Județul	Hotărârea colegiului director pentru aprobarea raportului de acreditare	Ordinul de încadrare în categoria de acreditare	Categoriile de acreditare	Situția criteriilor și condițiilor cumulate utilizate pentru încadrarea în categoria de acreditare				Perioada de încadrare în categoria de acreditare (reîncadrarea* se face în funcție de nivelul de îndeplinire a graficului de remediere a neconformităților)	Categoriile de competență la momentul evaluării, conform Ordinului ministrului sănătății nr. 1.408/2010 privind aprobarea criteriilor de clasificare a spitalelor în funcție de competență
						Punctaj total (%)	Indicatori punctați cu (-10) (%)	Plan de conformare la ASF	Nr. de standarde îndeplinite sub 51%		
1	SPITALUL „NN SĂVEANU” VIDRA	Vrancea	16/24.06.2021	176/1.07.2021	a V-a Decizie de prelungire a procesului de acreditare	60,59%	22,55%	Există, peste 24 de luni	7	Maximum 12 luni de la primirea de către unitatea sanitară a raportului de acreditare	IV
2	SPITALUL DE PSIHIATRIE CRONICI	Olt	16/24.06.2021	189/13.07.2021	a V-a Decizie de prelungire a procesului de acreditare	64,70%	14,09%	NU	3	1.07.2021—14.01.2022	V
3	SPITALUL ORĂȘENESC „DR. GEORGE TRIFON”	Bistrița-Năsăud	16/24.06.2021	178/1.07.2021	a III-a Acreditat cu rezerve	82,19%	26,91%	NU	0	1.07.2021—30.06.2026	IV
4	SOCIETATEA CARDIO MED — S.R.L.	Mureș	16/24.06.2021	179/1.07.2021	a V-a Decizie de prelungire a procesului de acreditare	58,70%	19,63%	NU	5	Maximum 12 luni de la primirea de către unitatea sanitară a raportului de acreditare	V
5	SOCIETATEA MEDISPROF — S.R.L.	Ciuj	16/24.06.2021	180/1.07.2021	a V-a Decizie de prelungire a procesului de acreditare	69,51%	13,84%	NU	3	Maximum 12 luni de la primirea de către unitatea sanitară a raportului de acreditare	Neclasificat
6	SPITALUL ORĂȘENESC SĂNNICOLAU MARE	Timiș	16/24.06.2021	181/1.07.2021	a III-a Acreditat cu rezerve	67,13%	11,86%	NU	0	1.07.2021—30.06.2026	IV
7	SOCIETATEA MEDSTAR 2000 CLINIC — S.R.L.	Constanța	16/24.06.2021	182/1.07.2021	a II-a Acreditat cu recomandări	84,71%	2,52%	NU	0	1.07.2021—30.06.2026	Neclasificat
8	SPITALUL DE PEDIATRIE PITEȘTI	Argeș	16/24.06.2021	183/01.07.2021	a IV-a Acreditat cu încredere redusă	87,14%	7,98%	Există, peste 24 de luni	0	1.07.2021—30.06.2026	IV
9	SOCIETATEA CONSULTMED — S.R.L.	Iași	16/24.06.2021	177/1.07.2021	a II-a Acreditat cu recomandări	80,17%	6,67%	NU	0	1.07.2021—30.06.2026	Neclasificat

LEGENDĂ:

Criteriul sau condiția care a condus la încadrarea în categoria de acreditare

* Verificarea îndeplinirii graficului nu presupune costuri suplimentare din partea unității sanitare cu paturi.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice pentru personalul din sistemul administrației penitenciare, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.415/C/2018**

În temeiul dispozițiilor art. 28 alin. (4) și art. 90 din cap. II al anexei nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice pentru personalul din sistemul administrației penitenciare, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.415/C/2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 3 iulie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — (1) Titlul are o valabilitate de 5 ani și se acordă pe baza unui referat întocmit de șeful ierarhic nemijlocit personalului care îndeplinește condițiile și standardele de performanță pentru fiecare domeniu/clasă în parte.

(2) Referatul prevăzut la alin. (1) conține în mod obligatoriu:

a) numele, prenumele și gradul profesional;

b) studiile în specialitatea domeniului;

c) funcția ocupată, structura și domeniul în care își desfășoară activitatea, precum și vechimea în domeniul respectiv;

d) calificativele corespunzătoare perioadei de vechime prevăzute la art. 49 alin. (1) lit. f);

e) mențiuni dacă cel în cauză se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare aplicate, dacă are raportul de serviciu suspendat ori dacă este pus la dispoziție;

f) descrierea modului de îndeplinire a sarcinilor de serviciu.

(3) Referatul se încheie cu propunerea de acordare sau neacordare a titlului.”

2. Articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — (1) Domeniile de activitate pentru care se acordă titlul de specialist de clasă sunt următoarele: siguranța deținerii și regim penitenciar, reintegrare socială, psihologia personalului, inspecție penitenciară, audit, medical, secretariat și relații cu publicul, resurse umane și formare profesională, juridic, prevenirea criminalității, informații clasificate, cooperare internațională și programe, securitate și sănătate în muncă, situații de urgență, economico-administrativ, tehnologia informației, implementare proiecte, protecția datelor cu caracter personal, inspecția muncii, controlul calității în construcții și urbanism, amenajarea teritoriului și autorizarea lucrărilor de construcții.

(2) Pentru funcțiile de director general, director general adjunct și director de unitate penitenciară se instituie specialitatea management penitenciar, specialitate care constituie vechime pentru toate domeniile prevăzute la alin. (1).”

3. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47. — (1) În sistemul administrației penitenciare titlul de specialist de clasă se acordă lunar, cu începere de la data de

întâi a lunii următoare celei în care s-au împlinit condițiile de acordare, prin act administrativ, conform competențelor de gestiune a resurselor umane.

(2) Structura de resurse umane informează șeful ierarhic nemijlocit cu privire la personalul din subordine care îndeplinește condițiile de acordare, cu cel puțin 15 zile calendaristice anterior îndeplinirii condițiilor de acordare.”

4. Articolul 48 se abrogă.

5. La articolul 49, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. — (1) Pentru obținerea titlului de specialist de clasă, polițiștii de penitenciare și personalul civil din sistemul administrației penitenciare trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele criterii, standarde de performanță și condiții:

a) să desfășoare activități în domeniul în care se acordă titlul de specialist de clasă;

b) să aibă studii în domeniul în care se acordă titlul de specialist de clasă; titlul se poate acorda și personalului care nu posedă studii specifice domeniului respectiv, dacă are cel puțin un an în plus față de vechimea minimă în domeniul clasei respective;

c) să aibă o vechime minimă de 3 ani în domeniu, pentru clasa a 3-a;

d) să aibă o vechime minimă de 5 ani în domeniu, pentru clasa a 2-a;

e) să aibă o vechime minimă de 7 ani în domeniu, pentru clasa 1;

f) calificativele corespunzătoare perioadei de vechime minimă în specialitate să fie cel puțin «Bun», iar ultimul calificativ acordat să fie cel puțin «Foarte bun»;

g) să nu se afle sub efectul unei sancțiuni disciplinare;

h) să nu fie pus la dispoziție;

i) să nu aibă raporturile de serviciu suspendate.”

6. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. — (1) În interiorul termenului de valabilitate de 5 ani prevăzut la art. 45 alin. (1), titlul de specialist de clasă este menținut atât timp cât persoana îndeplinește criteriile, standardele și condițiile de acordare și nu se face o propunere de către șeful ierarhic nemijlocit de retragere a acestuia sau de retrogradare într-o clasă inferioară.

(2) La împlinirea termenului de valabilitate de 5 ani a titlului de specialist de clasă, structura de resurse umane verifică îndeplinirea criteriilor, standardelor și condițiilor de acordare și emite actul administrativ de menținere a titlului, conform competențelor de gestiune a resurselor umane.”

7. Articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. — (1) Pentru personalul mutat/detașat/schimbant din funcții în cadrul aceluiași domeniu de activitate, vechimea acumulată se consideră continuitate în stagiul pentru obținerea/menținerea titlului de specialist de clasă.

(2) Pentru personalul care este mutat/detașat/schimbant din funcție în alte domenii din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, vechimea acumulată în domeniile de activitate anterioare mutării/detașării/schimbării din funcție se consideră continuitate în stagiul pentru obținerea/menținerea titlului de specialist de clasă, în măsura în care unele atribuții îndeplinite, dovedite prin fișa postului și studiile necesare în specialitatea postului, sunt specifice domeniului în care aceștia și-au desfășurat activitatea anterior.”

8. Articolul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. — Perioada în care polițiștii de penitenciare și personalul civil s-au aflat în concediu pentru creșterea copilului se consideră vechime pentru obținerea/menținerea titlului de specialist de clasă, iar condiția privind calificativul este considerată îndeplinită.”

9. La articolul 54, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La revenirea într-o funcție din domeniul pentru care s-a acordat titlul de specialist de clasă, în termenul de valabilitate de 5 ani a titlului, personalul redobândește titlul.”

10. Articolul 56 se abrogă.

11. Secțiunea a III-a „Modalitatea de desfășurare a examenului. Evaluarea candidaților”, cuprinzând articolele 57—85, se abrogă.

12. Secțiunea a IV-a „Comisii și atribuții”, cuprinzând articolele 86—92, se abrogă.

13. Articolul 93 se abrogă.**14. Articolul 94 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 94. — (1) Retrogradarea dintr-o clasă superioară într-una inferioară se face în mod gradual atunci când se constată că nu mai sunt îndeplinite condițiile și standardele în baza cărora a fost acordat titlul, în funcție de nivelul titlului deținut.

(2) Retragera titlului se face doar în situația specialistului clasa a 3-a, atunci când se constată că nu mai sunt îndeplinite condițiile și standardele în baza cărora a fost acordat, în funcție de nivelul titlului deținut.

(3) Constatarea neîndeplinirii condițiilor și standardelor se face de către emitentul actului administrativ de acordare, dacă a fost sesizat despre aceasta de către structura de resurse umane.”

15. Articolul 95 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 95. — Plata majorării salariului de funcție/salariului de bază cu 2,5%, 5%, respectiv 7,5%, corespunzător clasei a 3-a, clasei a 2-a sau clasei 1, încetează în următoarele cazuri:

a) în toate situațiile în care nu se acordă salariului de funcție/salariul de bază;

b) în situația punerii la dispoziție.”

16. Articolul 98 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 98. — (1) În situația în care șeful ierarhic nemijlocit formulează o propunere de neacordare a titlului, structura de resurse umane din unitate transmite, în termen de 3 zile lucrătoare de la formularea propunerii, Direcției management resurse umane din Administrația Națională a Penitenciarelor referatul prin care se propune neacordarea titlului, însoțit de documentele care au stat la baza propunerii.

(2) Pentru personalul din unitățile subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor referatul prin care se propune neacordarea titlului, însoțit de documentele care au stat la baza propunerii, se depune prin grija structurii de specialitate, în termen de 3 zile lucrătoare de la formularea propunerii, la Direcția management resurse umane.

(3) Pentru a stabili dacă se menține sau nu propunerea de neacordare a titlului în cazul personalului prevăzut la alin. (2), prin act administrativ al directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, se constituie o comisie formată din 3 ofițeri, cu aceeași clasă sau mai mare, cu următoarea componență:

a) președinte — șeful structurii de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor, în raport cu specialitatea pentru care s-a propus neacordarea titlului;

b) membru — un specialist în raport cu specialitatea pentru care s-a propus neacordarea titlului;

c) membru — un specialist din cadrul Direcției management resurse umane.

(4) Pentru a stabili dacă se menține sau nu propunerea de neacordare a titlului pentru personalul din Administrația Națională a Penitenciarelor, directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor numește prin act administrativ o comisie formată din 3 ofițeri, cu aceeași clasă sau mai mare, un membru fiind numit din cadrul Direcției management resurse umane.

(5) Comisiile prevăzute la alin. (3) și (4) mențin sau pot modifica propunerea de neacordare a titlului, iar hotărârea comisiei se comunică persoanei competente să emită actul administrativ de acordare a titlului de specialist de clasă.

(6) La solicitarea personalului, în cadrul lucrărilor comisiilor prevăzute la alin. (3) și (4) poate asista, în calitate de observator, un reprezentant al organizației sindicale din care personalul face parte.”

17. Articolul 99 se abrogă.**18. Articolul 104 se abrogă.****19. Articolul 105 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 105. — Evidența personalului care deține titlul de specialist de clasă se ține de către structura de resurse umane din fiecare unitate penitenciară, pe domenii și clase.”

20. Articolul 106 se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Stelian-Cristian Ion

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 31

din 17 mai 2021

Dosar nr. 536/1/2021

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Mioara Iolanda Grecu	— judecător la Secția I civilă
Carmen Georgeta Negrilă	— judecător la Secția I civilă
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Ileana-Izabela Dolache Bogdan	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Barbă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 536/1/2021, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 37 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă domnul magistrat-asistent Cristian Balacciu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de

contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.270/2/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că: la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, fiind comunicat părților, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; recurenții și intimata au depus puncte de vedere la raport în termenul legal.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 17 februarie 2021, în Dosarul nr. 2.270/2/2018, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

În interpretarea și aplicarea principiului ierarhizării pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, potrivit prevederilor art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în cazul personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism care nu are o grilă proprie de salarizare, trimiterea la prevederile nr. crt. 4 lit. B de la capitolul I din anexa nr. V din același act normativ vizează aplicarea acestor dispoziții doar în ceea ce privește vechimea în muncă sau și vechimea în funcție?

II. Dispozițiile legale ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile

8. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017)*

Art. 6. — „Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: (...) f) principiul ierarhizării, pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate; (...)”.

Art. 7. — „În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: a) salariul de bază reprezintă suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I—IX; (...)”

e) salariul lunar cuprinde salariul de bază ori, după caz, indemnizația lunară sau indemnizația de încadrare, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, adaosurile, primele, premiile, precum și celelalte elemente ale sistemului de salarizare corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.”.

Anexa nr. V — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” și Curtea Constituțională
 Capitolul I — Indemnizația de încadrare pentru judecători, procurori, magistrați-asistenți
 B. Indemnizația de încadrare pentru procurori

„4	Procuror cu grad de judecătore	Peste 20 ani											16.429	6,57
		15—20 ani									14.490	5,80	15.214	6,09
		10—15 ani							13.108	5,25	13.764	5,51	14.452	5,78
		5—10 ani					11,826	4,73	12.417	4,97	13.038	5,22	13.690	5,48
		3—5 ani			10,637	4,25	11,169	4,47	11.727	4,69	12.313	4,93	12.929	5,17
		0—3 ani	9.347	3,74	9,814	3,93	10,305	4,12	10.820	4,33	11.361	4,54	11.929	4,77”

Nota nr. 1: „Prin «vechime în funcție», în sensul prezentului capitol, se înțelege vechimea în funcția de judecător, procuror, personal asimilat acestora, magistrat-asistent sau auditor de justiție.”

Nota nr. 3: „Indemnizația de încadrare/coeficientul cuprinde sporul de vechime în muncă corespunzător gradației.”

Capitolul VIII — Reglementări specifice personalului din sistemul de justiție

Secțiunea a 6-a — Salarizarea specialiștilor din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv al Direcției Naționale Anticorupție, al Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al celorlalte parchete

Art. 22. — „(1) Salariile de bază pentru specialiștii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al celorlalte parchete, sunt prevăzute în prezenta anexă la cap. I lit. B nr. crt. 4.

(2) Specialiștii prevăzuți la alin. (1) beneficiază și de celelalte drepturi salariale prevăzute de lege pentru categoria profesională din care fac parte, după caz, cu excepția elementelor salariale care compun salariul de bază stabilit pentru categoriile profesionale din care fac parte.

(3) Salariul de bază se stabilește potrivit prezentei anexe, cap. I lit. A nr. crt. 6 pentru agenții de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și cap. I lit. B nr. crt. 4 pentru ofițerii de poliție judiciară. Șefii de birou din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de indemnizația de încadrare corespunzătoare funcției de prim-procuror adjunct din cadrul parchetului de pe lângă judecătore, iar șefii de serviciu de indemnizația de încadrare corespunzătoare funcției de prim-procuror în cadrul parchetului de pe lângă judecătore. Ofițerii și agenții de poliție judiciară din Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de drepturile prevăzute în prezenta anexă. Specialiștii prevăzuți la alin. (1) beneficiază și de prevederile art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Indemnizațiile de încadrare sau salariile de bază, precum și alte drepturi salariale ale personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se stabilesc de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, respectiv al Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, potrivit legii.”

Anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională”

Capitolul II — Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională

Secțiunea a 2-a — Soldele de funcție și salariile de funcție

Art. 11. — „(1) Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au dreptul la 1—7 gradații, în raport cu timpul servit în calitate de personal militar, polițist și funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare.

(2) Soldele de funcție/Salariile de funcție prevăzute la cap. I din prezenta anexă sunt la gradația 0.

(3) Intervalul de timp cuprins între data acordării gradului militar și data absolvirii instituției militare de învățământ se ia în calcul la stabilirea de gradații. Perioada modulului instruirii individuale nu se ia în calcul la stabilirea de gradații.

(4) Intervalele de timp în funcție de care se acordă cele 7 gradații, precum și procente corespunzătoare acestora, calculate la solda de funcție/salariul de funcție avută/avut la data îndeplinirii condițiilor de trecere în gradație și incluse în solda de funcție/salariul de funcție, sunt următoarele:

a) gradația I — de la 3 la 6 ani — și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție prevăzut la cap. I din prezenta anexă cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

b) gradația a II-a — de la 6 la 9 ani — și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

c) gradația a III-a — de la 9 la 12 ani — și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

d) gradația a IV-a — de la 12 la 15 ani — și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

e) gradația a V-a — de la 15 la 18 ani — și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

f) gradația a VI-a — de la 18 la 21 ani — și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție;

g) gradația a VII-a — peste 21 ani — și se determină prin majorarea soldei de funcție/salariului de funcție cu cota procentuală de 3%, rezultând cuantumul nou al soldei de funcție/salariului de funcție.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept.

9. Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal la data de 2 aprilie 2018, în Dosarul nr. 2.270/2/2018, mai mulți reclamânți au solicitat, în contradictoriu cu pârâta Direcția Națională Anticorupție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție:

a) anularea Ordinului nr. x din 1 martie 2018, emis de procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție, prin care s-au

stabilit drepturile salariale începând cu 1 ianuarie 2018, având ca temei legal nr. crt. 4 al cap. I lit. B și nr. crt. 6 al cap. I lit. A din anexa nr. V, precum și nota nr. 3 din cap. I lit. A din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017;

b) obligarea pârâtei Direcția Națională Anticorupție să emită un ordin prin care să fie calculate salariile, potrivit principiului ierarhizării, pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceleiași domeniu, prin raportare la dispozițiile art. 22 alin. (3) din secțiunea a 6-a, art. 1 lit. e), art. 3 alin. (1) de la cap. VIII și nr. crt. 4 lit. B de la cap. I din anexa nr. V, coroborate cu dispozițiile art. 6, 8 și 10 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu aplicarea art. 5 din secțiunea 1 cap. VIII din aceeași lege.

10. În motivarea acțiunii, reclamantii au arătat că determinarea salariilor de bază ale ofițerilor de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție este realizată printr-o normă de trimitere la valoarea nominală a indemnizațiilor de încadrare din Legea-cadru nr. 153/2017, astfel cum sunt consemnate în nr. crt. 4 lit. B de la cap. I din anexa nr. V la aceeași lege.

11. Trimiterea se face la nr. crt. 4 lit. B de la cap. I din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, număr care cuprinde o ierarhizare, atât pe orizontală, cât și pe verticală. Pe orizontală sunt criteriile cu privire la vechimea în muncă, iar pe verticală sunt criteriile de individualizare care se raportează la vechimea în funcție.

12. Prin alegerea ultimului criteriu pe orizontală „baza 0—3 ani”, vechimea în funcție este exclusă, singura căreia i se dă relevanța cuvenită fiind vechimea în muncă.

13. Dacă legiuitorul ar fi vrut să elimine raportarea la vechimea în funcție, ar fi făcut trimitere în norma legală la rândul corespunzător din cadrul nr. crt. 4 și ar fi indicat titlul acestuia „baza 0—3”. Faptul că nu aceasta a fost intenția legiuitorului se explică și prin indicarea criteriilor generale de ierarhizare a posturilor prevăzute în art. 8 din Legea-cadru nr. 153/2017.

14. În acest context, reclamantii au subliniat că încadrarea lor salarială s-a făcut exclusiv prin raportare la rândul intitulat „baza 0—3” din cadrul nr. crt. 4 pentru toți ofițerii de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, indiferent de vechimea acestora în funcție, fără a fi avute în vedere și celelalte categorii de vechime, respectiv: „3—5 ani”, „5—10 ani” etc.

15. În cadrul aceleiași dosar a fost formulată o cerere de intervenție principală având același obiect.

16. Pârâta a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

17. În apărare a susținut că ofițerii de poliție judiciară numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție nu sunt asimilați procurorilor sau judecătorilor, personalul asimilat magistraților fiind prevăzut expres și limitativ în legile justiției.

18. Astfel, ofițerii de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție nu au drepturile și obligațiile specifice magistraților, ci au drepturile și obligațiile prevăzute de Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 360/2002*), conform art. 10 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, cu modificările și completările ulterioare (*O.U.G. nr. 43/2002*).

19. A mai arătat că trimiterea făcută de legiuitor la salarizarea unui procuror cu grad de judecătorie pentru stabilirea salariului de bază al ofițerilor de poliție judiciară este făcută pentru a nu crea o anexă distinctă de salarizare pentru o categorie de personal relativ redusă numeric, respectiv cea a ofițerilor de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

20. Prin Sentința civilă nr. 3.947 din 5 octombrie 2018, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și

fiscal a respins, ca nefondate, cererea de chemare în judecată și cererea de intervenție principală.

21. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că salarizarea agenților și a ofițerilor de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție este reglementată la art. 22 alin. (3) din cap. VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017.

22. La cap. I lit. A nr. crt. 6 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 este prevăzută funcția de „auditor de justiție anul I” cu un nivel al indemnizației lunare de 6.582 lei, iar la cap. I lit. B nr. crt. 4 se află funcția de „procuror cu grad de judecătorie”.

23. În cadrul tabelului aferent există o ierarhizare pe verticală, raportată la vechimea în funcție, și o ierarhizare pe orizontală, raportată la gradație, primul rând al ierarhiei fiind cel specific unei vechimi în funcție de „0—3 ani”.

24. În nota nr. 1 și nota nr. 3 de la cap. I lit. A și B se prevede că: prin „vechime în funcție”, în sensul prezentului capitol, se înțelege vechimea în funcția de judecător, procuror, personal asimilat acestora, magistrat-asistent sau auditor de justiție, respectiv că „Indemnizația de încadrare/coeficientul cuprinde sporul de vechime în muncă corespunzător gradației”.

25. Din analiza coroborată a normelor legale incidente rezultă că singura referință relevantă pentru stabilirea salariilor ofițerilor de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție este cea de la cap. I lit. B nr. crt. 4 primul rând, care vizează ierarhizarea aferentă unei vechimi în funcție de „0—3 ani”, cu variațiile date de gradațiile diferite.

26. Astfel, pentru aplicarea cap. I lit. B nr. crt. 4, în sensul art. 22 alin. (3) din cap. VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, nu este relevantă vechimea în funcția de ofițer de poliție judiciară acumulată în cadrul Direcției Naționale Anticorupție. Aceasta deoarece nu există nicio normă care să asimileze această vechime celei de „judecător, procuror, personal asimilat acestora, magistrat-asistent sau auditor de justiție”, prevăzută explicit în nota nr. 1 la cap. I lit. B, pentru a fi avută în vedere la determinarea rândurilor raportat la vechimea în funcție.

27. Așadar, pentru a avansa pe verticală în cadrul cap. I lit. B nr. crt. 4, personalul salarizat trebuie să acumuleze vechimile de „3—5 ani”, „5—10 ani”, „10—15 ani”, „15—20 ani” și „peste 20 ani” în funcțiile de „judecător, procuror, personal asimilat acestora, magistrat-asistent sau auditor de justiție”, iar nu în orice altă funcție exercitată la nivelul unui parchet sau al unei instanțe.

28. Or, ofițerul de poliție judiciară nu acumulează prin exercitarea activității în cadrul Direcției Naționale Anticorupție vechime în funcția vizată de cap. I lit. B nr. crt. 4, rămânând din perspectiva textului legal cu o vechime de „0” ani, ci acumulează vechime relevantă pentru funcția deținută și care implică aplicarea art. 11 alin. (4) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv majorarea cu un anumit procent a dreptului salarial, reflectat corespunzător în anexele la ordinul contestat.

29. În aceste condiții, prima instanță a apreciat că sistemul de salarizare aplicat ofițerilor de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție respectă principiul art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, având relevanță, pe de o parte — pe orizontală —, gradația reieșită din cap. I lit. B nr. crt. 4 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 și, pe de altă parte — pe verticală —, gradația reieșită din art. 11 alin. (4) din anexa nr. VI la aceeași lege.

30. Împotriva acestei sentințe, reclamantii au declarat recurs prin care au susținut că ofițerii de poliție judiciară își desfășoară activitatea în conformitate cu dispozițiile art. 10 din O.U.G. nr. 43/2002 și cu cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției,

aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare (O.U.G. nr. 27/2006).

31. Având în vedere asimilarea făcută de legiuitor din punctul de vedere al salarizării cu magistrații, ofițerii de poliție judiciară trebuie să beneficieze de toate drepturile salariale pe care le are un magistrat cu grad de judecătorie.

32. În consecință, aplicând regula de interpretare *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, dispozițiile art. 22 alin. (3) din cadrul secțiunii a 6-a cap. VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 trebuie interpretate în sensul că trimiterea la cap. I lit. B nr. crt. 4 este realizată la întregul său, număr curent ce cuprinde o ierarhizare atât pe orizontală (vechimea în muncă), cât și pe verticală (vechimea în funcție).

33. Intimata nu a formulat întâmpinare la recurs.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

34. Completul de judecată al instanței de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

35. În acest sens s-a arătat că primele trei condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât chestiunea de drept a fost invocată în fața unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, investit cu soluționarea unei cauze aflate în recurs.

36. Condiția referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept a cărei lămurire determină soluționarea pe fond a cauzei este, de asemenea, îndeplinită, deoarece completul care a formulat sesizarea urmează să răspundă la critici de nelegalitate ce vizează problema de drept invocată.

37. Referitor la cerința noutății chestiunii de drept, s-a arătat că se impun o serie de precizări. Astfel, s-a subliniat că Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut în mod constant că, pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară consacrată sau, dimpotrivă, într-o practică judiciară neunitară, caracterul de noutate se pierde.

38. Cu toate acestea, criteriul vechimii actului normativ a cărui interpretare se solicită nu trebuie absolutizat, ci trebuie avut în vedere dacă chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor.

39. Astfel cum rezultă din analiza jurisprudenței în materie, la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție nu există încă o practică judiciară consolidată, fiind pronunțată o singură hotărâre, respectiv Decizia nr. 2.291 din 3 iunie 2020 a Secției de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în Dosarul nr. 2.269/2/2018.

40. În schimb, la nivelul Curții de Apel București există practică judiciară majoritară contrară soluției date de Înalta Curte de Casație și Justiție, ceea ce poate conduce la apariția unei jurisprudențe neunitare, având în vedere că s-au înregistrat pe rolul instanțelor cauze cu un obiect similar.

41. În consecință, condiția noutății chestiunii de drept trebuie examinată în raport cu scopul mecanismului hotărârii prealabile, anume acela de a preîntâmpina apariția practicii neunitare, spre deosebire de mecanismul recursului în interesul legii, care se declanșează atunci când problema de drept a fost soluționată în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive.

42. Este adevărat că prevederile legale supuse interpretării s-au regăsit și la art. 22 alin. (1) și (2) din cadrul secțiunii a 6-a cap. VIII din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 284/2010). Cu toate acestea, așa cum rezultă din examenul jurisprudențial efectuat, chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită nu și-a pierdut caracterul de noutate, fiind susceptibilă să conducă la interpretări divergente, având drept consecință crearea unor discrepanțe în salarizarea personalului plătit din

fonduri publice, astfel că scopul preîntâmpinării unei practici neunitare încă poate fi atins.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

43. Părțile nu au formulat puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

44. Completul de judecată al instanței de trimitere a apreciat că textele de lege în discuție trebuie interpretate în sensul că indemnizația de bază corespunzătoare funcției pe care sunt încadrați reclamantii trebuie stabilită la nivelul indemnizației de încadrare corespunzătoare funcției de procuror din cadrul parchetului de pe lângă judecătorie, astfel cum este prevăzut la cap. I lit. B nr. crt. 4 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017.

45. Astfel, la cap. I lit. B nr. crt. 4 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 la care face trimitere art. 22 din aceeași lege este menționată funcția de procuror cu grad de judecătorie; nr. crt. 4 lit. B de la cap. I din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 cuprinde o ierarhizare pe orizontală, dată de treptele de vechime în muncă, care au fost luate în considerare de pârâtă la stabilirea drepturilor salariale ale reclamantilor, și o ierarhizare pe verticală, dată de treptele de vechime în funcție, după cum urmează: 0—3 ani, 3—5 ani, 10—15 ani, 15—20 ani, peste 20 ani.

46. Or, intenția legiuitorului atunci când s-a referit la salariile de bază pentru specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, în cuprinsul art. 22 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, a fost aceea de a face trimitere la cap. I lit. B nr. crt. 4 din anexa nr. V la aceeași lege, în integralitatea sa, care cuprinde toate treptele de vechime în funcție antereferte.

47. În consecință, pârâta s-a raportat în mod eronat la rubrica baza 0—3 ani, algoritmul de calcul folosit de aceasta nefiind prevăzut de lege.

48. S-a mai arătat că trebuie făcută distincție între gradul de ofițer de poliție și vechimea în funcție, cea din urmă reflectând dobândirea în timp a unor performanțe profesionale în funcția deținută.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

49. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, curțile de apel Alba Iulia, București, Galați și Suceava au comunicat punctele de vedere ale judecătorilor cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, iar Curtea de Apel București a transmis și practică judiciară relevantă asupra acestei chestiuni.

50. Curțile de apel Alba Iulia, Bacău, Brașov, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea, Pitești, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara au comunicat că nu au identificat practică judiciară relevantă cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

51. Din răspunsurile primite au rezultat două opinii.

52. Astfel, *într-o primă opinie* s-a apreciat că, în cazul personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism care nu are o grilă proprie de salarizare, trimiterea la nr. crt. 4 lit. B de la cap. I din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 vizează aplicarea acestor dispoziții atât în privința vechimii în muncă, cât și în privința vechimii în funcție (Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Ialomița, Tribunalul Giurgiu, Tribunalul Ilfov, Tribunalul Galați — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Iași și Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal).

53. În fundamentarea primei opinii s-a arătat că art. 22 alin. (3) din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 face trimitere la cap. I lit. B nr. crt. 4 din anexa nr. V la aceeași lege,

fără a face vreo distincție, fiind astfel aplicabilă în întregime modalitatea de stabilire a drepturilor salariale ale procurorului cu grad de judecătorie atât în privința vechimii în muncă, cât și în privința vechimii în funcție.

54. *Într-o a doua opinie*, consacrată exclusiv pe cale jurisprudențială, s-a apreciat că, în cazul personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism care nu are o grilă proprie de salarizare, trimiterea la nr. crt. 4 lit. B de la cap. I din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 vizează aplicarea acestor dispoziții numai în privința vechimii în muncă.

55. În fundamentarea celei de-a doua opinii s-a arătat că acordarea unui quantum diferit al salariului de bază prin raportare la vechimea în funcție se face numai pentru categoriile de personal expres prevăzute de lege, în aceste categorii nefiind menționați și specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

56. Au fost identificate hotărâri judecătorești definitive numai în sensul *celei de-a doua opinii*, respectiv:

— Sentința nr. 313 din 30 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.645/2018 (definitivă prin nerecurare), prin care Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a reținut că acordarea unui quantum diferit al salariului de bază prin raportare la vechimea în funcție se face numai pentru categoriile de personal expres prevăzute de lege, în aceste categorii nefiind menționați și specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție;

— Sentința civilă nr. 993 din 14 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 7.555/2018 (definitivă prin nerecurare), prin care Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a apreciat că pentru a avansa pe verticală, în sensul cap. I lit. B nr. crt. 4 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, personalul salarizat trebuie să acumuleze vechimile de „3—5 ani”, „5—10 ani”, „10—15 ani”, „15—20 ani” și „peste 20 ani” în funcțiile de judecător, procuror, personal asimilat acestora, magistrat-asistent sau auditor de justiție, iar nu și în alte funcții din cadrul unui parchet sau al unei instanțe.

57. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în chestiunea de drept ce formează obiectul prezentei sesizări.

VIII. **Jurisprudența Curții Constituționale**

58. Prin Decizia nr. 519 din 30 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 998 din 28 octombrie 2020, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată și a constatat că prevederile din cap. II: „Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor” din anexa nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cele ale art. 17 alin. (1) și ale art. 22 alin. (1) din cap. VIII „Reglementări specifice personalului din sistemul justiției” din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt constituționale în raport cu criticile formulate. În paragraful 24 din decizia anterior evocată, instanța de contencios constituțional a reținut că: „(...) prevederile art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002).

Totodată, este dreptul exclusiv al legiuitorului să facă diferențierea corespunzătoare la stabilirea drepturilor salariale. Atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare, la diferite autorități sau instituții publice și, prin urmare, stabilirea unui tratament juridic diferențiat apare ca justificată.”

59. Considerente similare se regăsesc și în Decizia nr. 75 din 18 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 2 iunie 2020, Decizia nr. 126 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 16 iunie 2020, și Decizia nr. 529 din 30 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1064 din 11 noiembrie 2020, pronunțate de Curtea Constituțională.

IX. **Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție**

60. Prin Decizia nr. 50 din 11 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 5 februarie 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 22 din secțiunea a 6-a, capitolul VIII, anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, respectiv dacă sintagma «specialist din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv al Direcției Naționale Anticorupție, al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al celorlalte parchete» are în vedere categoria specialiștilor din parchete sau are în vedere și categoria specialiștilor antifraudă detașați în cadrul acelorași parchete în funcția de specialist, în baza art. 3 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, cu modificările ulterioare, corelat cu art. 24 din același act normativ.”

61. La nivelul Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost identificate hotărâri definitive numai *în sensul primei opinii*, respectiv:

— Decizia nr. 6207 din 5 decembrie 2019, prin care s-a reținut că, în cazul ofițerilor de poliție judiciară și al specialiștilor care nu exercită funcții de conducere, salarizarea se face în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (1) din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, care fac trimitere la capitolul I lit. B nr. crt. 4, drepturile salariale ale acestora plecând de la nivelul indemnizației procurorului de la parchetul de pe lângă judecătoria, urmând a fi aplicate majorările prevăzute de lege la această bază;

— Decizia nr. 2.291 din 3 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.269/2018, prin care s-a reținut că intenția legiuitorului atunci când s-a referit la salariile de bază pentru specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, în cuprinsul art. 22 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, a fost aceea de a face trimitere la capitolul I lit. B nr. crt. 4 din anexa nr. V la aceeași lege, în integralitatea sa, care cuprinde toate treptele de vechime în funcție;

— Decizia nr. 2.633 din 17 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 8.195/2018, prin care s-a reținut că, având în vedere că art. 22 alin. (1) din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 face trimitere la cap. I lit. B nr. crt. 4 din anexa nr. V la aceeași lege, fără a face vreo altă distincție, în cazul reclamanților trebuia să fie aplicată în întregime modalitatea de stabilire a drepturilor salariale pentru procurorul cu grad de judecătorie, atât în raport cu gradația aferentă vechimii în muncă, cât și în raport cu vechimea în funcție.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

62. Judecătorii-raportori au apreciat că, în cazul personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism care nu are o grilă proprie de salarizare, trimiterea la prevederile nr. crt. 4 lit. B de la cap. I din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 vizează aplicarea acestor dispoziții doar în ceea ce privește vechimea în muncă, nu și vechimea în funcție.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

XI.1. Asupra admisibilității sesizării

63. Potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă: „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

64. Din cuprinsul prevederilor legale enunțate anterior se desprind condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite cumulativ, și anume:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) cauza care face obiectul judecății să se afle pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, al unei curți de apel sau al unui tribunal;
- c) instanțele mai sus menționate să judece cauza în ultimă instanță;
- d) să existe o chestiune de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- e) chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate;
- f) această chestiune să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii sau al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

65. Procedând la analiza admisibilității sesizării, se constată că litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată, iar cauza care face obiectul judecății se află în competența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, investită în ultimă instanță cu judecata recursului, aspecte care demonstrează îndeplinirea primelor trei condiții de admisibilitate enunțate de norma art. 519 din Codul de procedură civilă.

66. Cât privește condiția *existenței unei chestiuni de drept de a cărei dezlegare să depindă soluționarea pe fond a cauzei*, se reține că, prin cererea de chemare în judecată și cea de intervenție în interes propriu, s-a solicitat anularea ordinului emis de procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție prin care s-au stabilit drepturile salariale începând cu 1 ianuarie 2018, având ca temei legal nr. crt. 4 al cap. I lit. B și nr. crt. 6 al cap. I lit. A din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și nota nr. 3 din cap. I lit. A din anexa nr. VIII la aceeași lege, obligarea părților la emiterea unui nou ordin prin care să fie calculate salariile, potrivit principiului ierarhizării, atât pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, prin raportare la dispozițiile art. 22 alin. (3) din secțiunea a 6-a, art. 1 lit. e), art. 3 alin. (1) de la cap. VIII și nr. crt. 4 lit. B din anexa nr. V, coroborate cu art. 6, 8 și 10, toate din Legea-cadru nr. 153/2017.

67. Contestarea ordinului de încadrare s-a realizat exclusiv sub aspectul aplicării normei de trimitere a art. 22 alin. (3) din cap. VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 la cap. I

lit. B nr. crt. 4, deoarece, potrivit ordinului, încadrarea s-a realizat doar pentru treapta de vechime de „0—3 ani” de la cap. I lit. B nr. crt. 4, în timp ce reclamantii pretind că aceasta ar trebui să se realizeze pentru toate treptele de vechime în funcție cuprinse în anexa menționată (3—5 ani, 5—10 ani, 10—15 ani, 15—20 ani și peste 20 ani), dată fiind trimiterea legii (art. 22) la nr. crt. 4 din anexa nr. V la cap. I lit. B, în integralitatea sa.

68. Prima instanță — Curtea de Apel București — a respins acțiunea principală și cererea de intervenție în interes propriu, apreciind că încadrarea solicitată de titularii acestora nu este posibilă în considerarea notei nr. 1 și notei nr. 3 de la cap. I lit. A și B din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, în care se arată că prin „*vechime în funcție*”, în sensul acestui capitol, se înțelege „*vechime în funcția de judecător, procuror, personal asimilat acestora, magistrat-asistent sau auditor de justiție*”, așadar nu și vechimea în funcția de ofițer de poliție judiciară (avută de aceștia). În schimb, instanța de trimitere a opinat, în acord și cu jurisprudența sa (Decizia nr. 2.291 din 3 iunie 2020) că, întrucât trimiterea realizată de dispozițiile art. 22 alin. (3) din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 are în vedere nr. crt. 4 din aceeași anexă la cap. I lit. B în integralitatea sa, se înțelege că încadrarea prin ordinul contestat trebuie să cuprindă toate treptele de vechime menționate la poziția respectivă.

69. Chestiunea de drept sesizată nu se rezumă însă la simpla corelare a dispozițiilor art. 22 alin. (3) din cap. VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 cu mențiunile de la cap. I lit. B nr. crt. 4 și cu nota nr. 1 și nota nr. 3 de la cap. I lit. A și B din anexa nr. V la același act normativ care definesc „*vechimea în funcție*”, ci presupune examinarea și înțelegerea mai amplă, la nivel de principiu, a modului în care legiuitorul a reglementat salarizarea acestei categorii profesionale, soluțiile adoptate fiind consecințe ale tratării acesteia corespunzător unei salarizări prin asimilare, respectiv prin trimitere la norme de reglementare a salarizării personalului din justiție (magistrați).

70. În mod evident, chestiunea de drept sesizată ține de soluționarea pe fond a litigiului în care s-a formulat sesizarea, neputând fi văzută ca fiind una simplă, lipsită de ponderea unei dificultăți și a cărei clarificare să poată fi asigurată prin simpla corelare sau, dimpotrivă, necorelare cu nr. crt. 4 al cap. I lit. B din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, în întregul său, după interpretarea dată noțiunii de „*vechime în funcție*”.

71. Este îndeplinită și condiția *noutății* chestiunii de drept, în circumstanțele în care, așa cum însăși instanța de trimitere a arătat, deși prevederile legale ce au generat problema de drept sesizată s-au regăsit și în Legea-cadru nr. 284/2010 (fiind reglementate de o manieră similară prin dispozițiile art. 22 de la secțiunea a 6-a cap. VIII din anexa nr. VI), sensul interpretării și aplicării acestora nu a fost clarificat printr-o jurisprudență a instanțelor care să poată fi văzută ca una consolidată. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut în repetate rânduri, cu privire la condiția noutății, că esențial în evaluarea acestei condiții nu este criteriul vechimii actului normativ a cărui interpretare se solicită, ci măsura în care chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară constantă, întrucât doar în acest fel se pierde caracterul de noutate.

72. Decizia nr. 2.291 din 3 iunie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, evocată de instanța de trimitere în cuprinsul sesizării, precum și deciziile nr. 6.207 din 5 decembrie 2019 și nr. 2.633 din 17 iunie 2020 ale aceleiași instanțe, obținute în procedura de documentare a prezentei sesizări, nu dovedesc existența unei jurisprudențe consolidate asupra chestiunii de drept în cauză, de natură să conducă la pierderea caracterului de noutate ori la îndeplinirea condiției negative distincte din cuprinsul art. 519 din

Codul de procedură civilă ca asupra acestei chestiuni de drept Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat.

73. Scopul preîntâmpinării unei practici neunitare se verifică în condițiile în care din analiza jurisprudenței naționale a rezultat că există doar două hotărâri judecătorești definitive pronunțate de aceeași instanță, respectiv Curtea de Apel București, care sunt în sensul celei de-a doua opinii, precum și un număr de trei hotărâri pronunțate de Secția contencios administrativ și fiscal a instanței supreme, hotărâri care sunt în sensul primei opinii. Fiind vorba de litigii privind drepturile salariale, cu potențial de repetitivitate, există cu atât mai mult riscul de apariție a practicii judiciare neunitare.

74. În sfârșit, evidențele consultate relevă îndeplinirea și a celei din urmă condiții de admisibilitate a sesizării, relativă la inexistența unui recurs în interesul legii cu obiectul arătat prin întrebarea instanței de trimitere.

75. Prin urmare, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

XI.2. Asupra fondului sesizării

76. Potrivit O.U.G. nr. 43/2002, act normativ prin care a fost înființată Direcția Națională Anticorupție, ofițerii și agenții de poliție judiciară își desfășoară activitatea în baza detașării, la propunerea nominală a procurorului-șef al instituției, prin ordin al ministrului administrației și internelor.

77. Detașarea este considerată în interesul serviciului și se acordă pe o perioadă de 6 ani, cu posibilitatea prelungirii, cu acordul acestor agenți și ofițeri.

78. Pe toată perioada detașării, ofițerii și agenții de poliție au drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru această categorie profesională, potrivit statutului lor.

79. Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 120/2018 (O.U.G. nr. 78/2016), ofițerii și agenții de poliție își desfășoară activitatea în mod identic cu cei din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, în baza detașării, la solicitarea procurorului-șef al instituției, de către ministrul afacerilor interne, tot pentru o perioadă de 6 ani, cu posibilitatea prelungirii din 3 în 3 ani, în baza acordului acestora.

80. Și O.U.G. nr. 78/2016 prevede în mod expres la art. 7 alin. (7) că ofițerii și agenții de poliție detașați au drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru această categorie profesională, beneficiind, în mod corespunzător, de drepturile prevăzute la art. 11 și 23 din O.U.G. nr. 27/2006.

81. Actul normativ reprezentat de O.U.G. nr. 27/2006 cuprindea reglementări cu privire la salarizarea judecătorilor, procurorilor și a altor categorii de personal din sistemul justiției, dispoziții care au fost abrogate, păstrate fiind, printre altele, prevederile art. 11 și ale art. 23 la care face trimitere O.U.G. nr. 78/2016 și care se referă la drepturile cuvenite beneficiarilor în cazul delegării și detașării (diurna, decontarea cheltuielilor de cazare și a celor de transport).

82. Pornind de la modalitatea în care este reglementată funcționarea activității ofițerilor și agenților de poliție în cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, se desprinde concluzia că această categorie profesională își desfășoară activitatea cu limitare în timp, ca efect al detașării, cu păstrarea tuturor drepturilor și obligațiilor cuprinse în Legea nr. 360/2002.

83. Legea nr. 360/2002 cuprinde reglementări cu privire la cariera polițiștilor, la drepturile și îndatoririle acestora, modul de acordare a recompenselor, răspunderea juridică și sancțiunile aplicabile.

84. În egală măsură, în secțiunea a 2-a a cap. I din Legea nr. 360/2002 se regăsesc dispoziții referitoare la gradele profesionale recunoscute polițiștilor, la încadrarea acestora în categorii și grade profesionale, încadrări în funcție de care se stabilește politica de salarizare.

85. Stabilirea acestor coeficienți de ierarhizare este necesară pentru calculul drepturilor salariale, astfel cum sunt cuprinse în Legea-cadru nr. 153/2017.

86. Cap. II din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 cuprinde reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională.

87. Art. 4 din cap. II din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 prevede că polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au dreptul la un salariu lunar compus din salariul de funcție, salariul gradului profesional deținut, gradații și, după caz, salariul de comandă, indemnizații, compensații, sporuri, prime, premii și din alte drepturi salariale.

88. În cazul acestor categorii profesionale este stabilită o diferențiere a salariilor în funcție de un număr de 7 gradații, în raport cu timpul servit în calitate de personal militar, polițist ori funcționar cu statut special din sistemul administrației penitenciare.

89. Niciunde în cuprinsul anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 nu există vreo referire la noțiunea de vechime în funcție și, pe cale de consecință, la diferențe salariale generate de această vechime.

90. Salarizarea diferențiată în funcție de vechimea în funcție se regăsește doar în cazul magistraților și al persoanelor asimilate acestora, potrivit legii, astfel cum este reglementată în anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, categorii din care nu fac parte persoanele vizate prin întrebarea instanței de trimitere.

91. Salarizarea agenților și ofițerilor de poliție judiciară din cadrul celor două structuri speciale de parchet este reglementată prin trimiterile făcute de legiuitor la drepturile salariale cuvenite unui procuror cu grad de judecătorie.

92. Această categorie a polițiștilor, al cărei salariu a fost determinat prin trimitere la salariul de bază corespunzător celui reglementat pentru funcția de procuror cu grad de judecătorie, nu beneficiază decât de variațiile salariului de bază în funcție de indemnizația stabilită pentru vechimea de 0—3 ani, întrucât nu există nicio normă care să dea relevanță vechimii în funcția de ofițer ori agent de poliție, acumulată în cele două structuri de parchet.

93. Prin exercitarea activității în cadrul Direcției Naționale Anticorupție ori Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, agenții și ofițerii de poliție detașați la acestea nu pot acumula vechime în funcția vizată de cap. I lit. B nr. crt. 4 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, rămânând din perspectiva textului legal cu o vechime de „0” ani, ci acumulează o vechime relevantă pentru funcția de poliție deținută, calculată potrivit timpului servit în această calitate, adică cele 7 gradații prevăzute în anexa nr. VI la aceeași lege.

94. Faptul că prin nota de subsol nr. 1 la tabelul prevăzut în cap. I lit. B din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 se prevede că prin „vechime în funcție”, în sensul prezentului capitol, se înțelege vechimea în funcția de judecător, procuror, personal asimilat acestora, magistrat-asistent sau auditor de justiție denotă că ierarhizarea salarizării în funcție de această vechime nu se poate aplica decât categoriilor de personal expres prevăzute, nu și categoriilor de personal a căror salarizare se stabilește prin „trimitere” la coeficientul de ierarhizare.

95. Mențiunea expresă a legiuitorului privind înțelegerea noțiunii de „vechime în funcție” trebuie interpretată în sensul limitării la funcțiile special și limitativ prevăzute în nota de subsol anterior evocată.

96. Concluzionând, nu se poate vorbi, în cazul personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și

Terorism, despre o încălcare a principiului ierarhizării pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța muncii desfășurate, această categorie de personal beneficiind, pe orizontală, de gradația rezultată din cap. I lit. B nr. crt. 4 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, iar pe verticală, de gradația rezultată din art. 11 alin. (4) din anexa nr. VI la aceeași lege.

97. Nu se poate interpreta că trimiterea la prevederile nr. crt. 4 lit. B de la cap. I din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, referitoare la „vechimea în funcție”, se aplică și acestei categorii profesionale, întrucât o astfel de interpretare ar reprezenta o adăugare la lege, ceea ce nu este permis în acest context.

98. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 519, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.270/2/2018 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea principiului ierarhizării pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, potrivit prevederilor art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în cazul personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism care nu are o grilă proprie de salarizare, trimiterea la prevederile nr. crt. 4 lit. B de la cap. I din anexa nr. V la același act normativ vizează aplicarea acestor dispoziții doar în ceea ce privește vechimea în muncă, nu și vechimea în funcție.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 mai 2021.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Cristian Balacciu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

